İstanbul'un Kalbine Vurulan Mühür: SULTANAHMET

Ey sen Sultanahmet, tefekkür mekânısın tarihin haşmetini… Tedebbür eder seninle insan imanın hakikatini… İslam medeniyetinin bütün güzelliklerini, birlikte yaşama ahlakını, birlikte yaşama hukukunu bütün cihana gösteren bir meydan oldun… Bu meydan seninle tanıdı adaleti, bu meydan seninle selamladı medeniyeti…

Dr. Ömer MENEKŞE
DİB Bilgi Yönetimi ve İletişim Daire Başkanı

ERGUVANLARI çoktan açmıştır İstanbul'un... Ve İstanbul'un incileri saçılmıştır Sultanahmet Meydanı'na…

Ey sen Sultanahmet, tanığısın en güzel zamanların!… Tanığısın imparatorların, sultanların ve halkların!… Güneşin bulutlara seni sorduğu, şimşeklerin yağmurlardan alacaklı olduğu zamanların tanığısın!…

Ey sen Sultanahmet, tefekkür mekânısın tarihin haşmetini… Tedebbür eder seninle insan imanın hakikatini… İslam medeniyetinin bütün güzelliklerini, birlikte yaşama ahlakını, birlikte yaşama hukukunu bütün cihana gösteren bir meydan oldun… Bu meydan seninle tanıdı adaleti, bu meydan seninle selamladı medeniyeti…

Ey sen Sultanahmet, ruhunu da asaletini de dimdik ayakta tutmaya çalışırken hatırlayamadığımız nice acıların tanığısın… Muhabbeti bize bırakırken ülfeti de külfeti de yüklenmeye devam eden yanınla asırların övgüsüne en çok sen layıksın…

Ey sen Sultanahmet, ne kışlar geçti ne baharlar uyandı kucağında… Nice yazlar geçti, nice sonbaharlar veda etti bağrında… Nice masum canlar katloldu meydanında… Nice güllerin rengi boyandı ateş kızılına…

Nice öfke ve adavete, iftira ve hakarete şahit olurken meydanın, habersiz değildi kelimelerin ağırlığından… Gözlerinin mahmurluğundan ve yılların sana yüklediği yorgunluklardan… Orta yerinde değil de, kalbinde yer etmişti aslında…

Dikilitaş diri tutandı en masum heveslerini… Yiten sözcüklerin bitmeyesi hecesiydi bazen… Eski bir tarihi düşer gibi hayatının tam ortasına dikildi.

Susmak bize yakışır aslında… Dilsiz düşüncelerle yarenlik etmek bize yakışır Sultanahmet'te… Biliriz çünkü biz sustukça sıranın bu semtte olduğunu… Ve semtin daha söyleyecek çok şeylerinin bulunduğunu… Zaman geçmişin kokusunu doldurur içimize…

Ey sen Sultanahmet, geçmiş canlanır gözlerimizde... Meydanından yeniçeriler geçerken padişahlar selamlar meydanını…

Hayatın yanlışlarına ayna tutan yanınla, doğruya meyleden bakışlarınla, karanlıkla inatlaştığın zamanlarla tanıdık seni…

Ve sen Sultanahmet zorbalıklar, fitne, fesat ve kargaşalıklar kapı eşiklerinde bırakılsın istersin. Ayasofya, Sultanahmet Camii, Yerebatan Sarnıcı, İbrahim Paşa Sarayı, Alman Çeşmesi, Dikilitaş, Soğuk Çeşme Sokağı, Caferağa Medresesi, tramvay durakları en güzel rüyalarını yorumlasın istersin. Şimdi yeniden kurma vaktidir kumdan şatoları… Kapına bırakılmış selamlarla semtini yeniden selamlama vaktidir.

Esenlik sana yakışır Sultanahmet… Sende arar sana vurgun olanlar geçmiş zaman lalelerini… Soğukçeşme Sokağı'nda arar seni görmeye gelenler eski zaman köşklerini… Yorgun yürekler dinlenir Gülhane'deki çınarların altında… Ayasofya'da aranır mozaiklerin ahengi… İkonalarında aranır düşleri saran güzelliği Ayasofya'nın… Kubbelerinde aranır hayatın özgürlükleri… Ulu Mabet Sultanahmet'in vitraylarında, mavi çinilerinde aranır hasretin en güzel renkleri… Şamdanlarında, Bizans'ı tanıyan taşlarında, hat yazılarında aranır geçmişin asaleti…

Ey sen Sultanahmet, ümidi diri tutar bir yanın senin… Bir yanın hasretin burçlarına sarılır… Alman Çeşmesi tanığındır aradığın mevsimlerinin… Geçmişte kaybettiğin izlerinin tanığı… Gündelik sızılarını dindiremese de şimdi güneş, yüreğinden kenetlidir Alman Çeşmesi sana…

Ey sen Sultanahmet, Alman Çeşmesi'nde gül mevsimi buluşmalarına tanık olansın sen. Nice gül yaprakları yıkanmıştır çeşmenin sularında… Nice âşıkların yüreği serinlemiştir sularının berraklığında…

Ey sen Sultanahmet, Alman Çeşmesi gözlerindeki nemi avuçlarına akıtır senin… Sevgisini boşaltır musluklarından…

Ey sen Sultanahmet, Soğukçeşme Sokağı'nda soluklanır yalnızlar… Gönlü beslemenin kolay olmadığı zamanlarda talip olunur dostluğuna… Tutulur ellerinden üşümemek adına… Fırtınaların ortasında yaşanmışlığının asaletine sığınırken sana vurgun olanlar ufukla yoldaşlık eder İbrahim Paşa Sarayı'nda…

Ey sen Sultanahmet, fetih günlerinin neşesi aranır Roma'yı ve Bizans'ı tanıyan taşlarında… Geçmiş günlerin coşkusu yaşanır Hipodrom meydanın-

da… Asırların izleri yansır hâlâ Atmeydanı'nda…

Ey sen Sultanahmet, yüreklerin yorgunluğunun dinlendiği, dalgaların sükûn bulduğu limansın sen… Kuşanılan cesaretlerin gölgelenmesine ihtişamıyla izin vermeyensin sen... Hayallerimizin yükü altında ezilmeden dimdik duransın… Üşümüşlüğümüzü alıp götürensin sıcacık sevda iklimine… İç ağrılarımıza erişen müjdesin sen… Camilerinle, saraylarınla, çeşmelerinle, meydanınla korkularımızı korkutansın sen.

Korkuların üzerine giden, yenilgiye teslim olmuşları direnmek için harekete geçirensin sen... Yalnız kalan çiçeklerin tesellisi, pusuya yatırılmış düşlerin bekçisisin… Harabeye dönmüş bir çift yüreğin ümidinin kandilisin Sultanahmet…

Önce sabahın seherinde secdelerde buluşur sevenlerin… Eşiğinde kıyama dururlar beş vakit… Alınları ak eyleyen sen, gönülleri de pak eylersin sessizce…

İstanbul'un ezeli ve ebedî sevinci sensin... Tamamlanmış hikâyesi sensin bu şehrin… Üzerine kurulmuş camileriyle tarihe yoldaşlık yapmaya devam eden, aşığı maşukuna kavuşturan gülşen sensin… Sultanahmet Camii'nde gül mevsimi buluşmalarına tanık olansın.

İstanbul, senin güzelliğini seyreder şimdi… Çınar ağaçlarının şahitlik ettiği acıları saklar bağrında… Karanlıklara hapsedilen, gözyaşlarıyla büyüyen ıstırapları senin kirpiklerinin arasında saklamak ister. Sana meyleden yanıyla asaletinle dimdik ayakta kal ister.

Topkapı Sarayı'ndan, Sarayburnu'ndan bir selam yetişir sana gül diyarından Sultanahmet… Sen gül diye avutur mevsimler kederlerini… Gül ki, hanende şenlensin güller… Şenlensin meydanında senden selam getiren güvercinler… Neşelensin Sultan Ahmet Camii'nin kubbesine konan bülbüller… Sevinsin yıldızları gecenin…

İstanbul, senin güzelliğini seyreder şimdi… Çınar ağaçlarının şahitlik ettiği acıları saklar bağrında… Karanlıklara hapsedilen, gözyaşlarıyla büyüyen ıstırapları senin kirpiklerinin arasında saklamak ister. Sana meyleden yanıyla asaletinle dimdik ayakta kal ister.

Sultanahmet… Büyüklükle yücelişin, zarafetle ihtişamın, imanla samimiyetin bütünleşip kaynaştığı ulu mabet...

Sedefkâr Mehmet Ağa ruh üflemişti taşlarına, mermerlerin adeta buse kondurmuştu nice mağrur başlara, secdegâhın şahit olmuştu akan kanlı yaşlara… Ezan nidalarıyla çalkalanırken kürsün… Sen İstanbul'un kalbine vurulan bir mühürsün…

Minarelerinden yankılan ve semayı kuşatan ezanlarınla çağır bizi birliğe ve dirliğe… Fatihalardaki âminler dökülsün dudaklarımızdan… Bir cuma selamlığı değsin

yazgılarımıza… Bir cuma bereketi insin duygularımıza… Sevgimiz ve saygımız artsın, vicdanlarımız kararmasın, uzak olsun merhameti, insanlığı ve kendini unutan derbederler, uzak olsun tüm kederler, zaman beş vakte ulaştığında… Sabahın aydınlığı vursun insanlığın gözlerine, göz aydınlığı olsun… Öğlenin güneşi değsin iliklerimize kanımız donmaktan kurtulsun. İkindi vakti ile rahmeti artsın tükenen ümitlerin… Akşamın sedası ile dinlensin gök kubbelerin… Yatsının sevinci ile şenlensin hanelerin…

Öyleyse kutlu çağrının davetine icabet anı şimdi… Bülbüllerin, güvercinlerin, martıların musikisine eşlik etme zamanı şimdi… Şamdanların mumunu yakarken neşesi kaçmış geceleri sevindirme zamanı… Birbiriyle yarış edercesine Sultanahmet Camisi'ne koşturanların en başında olmak ve davet edildiğimiz bu meydanda gözlerimizi güzel olana çevirme zamanı şimdi… Geçmişe tanıklık eden bir sütunla dertleşmek, avuçlarımızı semadan indirmeden kalbimizi uyandırma zamanı...

Fotoğraf: Burhan ÇİMEN